

Loven med Hensyn til Fjans en videre Udstrækning, og jeg vilde gerne tillade mig at berøre et Forhold, som i høj Grad ligger mig paa Hjerte, og som jeg ikke kommer til at omtale senere, da den egentlige Jagtlov ikke vil naa her ned i denne Samling efter alt, hvad der siges. — For det første, hvad nu Titlen angaar, saa forekommer det mig, at den ser lidt venligere, fredeligere og kærligere ud, end selve Forslaget i Birteligheden er. For den Fredning af Søfuglene, som her er Tale om, er i Birteligheden en Fredning af de Mordergruber, hvori man vil lokke dem ind. Jeg kunde tænke mig, at Folk, der vare meget dyrevenlige stemte, blot ved at se Lovforslagets Titel havde tænkt sig noget ganske andet ved det end det, der nu viser sig at være dets Indhold, men dernæst staar der: „om Fredning af Søfugle.“ og det forekommer mig ikke at være ganske logisk. Der staar jo nemlig i Loven, at Jagt overhovedet paa den Del af Soterritoriet skal ikke være tilladt, men denne Jagt vil jo kunne rettes imod andre Dyr end netop imod Søfugle. Det kunde dog vel f. Eks. være et Spørgsmaal, om der ikke viste sig Sælhundede i disse Egne, og det er dog vistnok Lovforslagets Hensigt, at Sælhundede ikke maa jages paa det samme Stykke af Soterritoriet. Endskønt jeg har lagt Mærke til, at i Lovsproget bruges de naturhistoriske Benævnelser paa en temmelig forfælskelig Maade fra den, man ellers er vant til — vi have nemlig nylig hørt om, hvorledes Begrebet Fisk her udvides til at omfatte en Mængde Dyr, som Zoologerne i det mindste ikke henhøre til Fiske —, saa vilde jeg dog ikke tro, at det var muligt at henhøre Sælhundene til Fuglene, og altsaa vil jeg foreslaa, at Lovens Titel ikke kommer til at hedde: „Forslag til Lov om Fredning af Søfugle omkring Fjans“, men hellere „Forslag til Lov om Indstrækning af Jagtretten paa en Del af Soterritoriet omkring Fjans“ eller lignende. — Hvad nu selve Forslagets Indhold angaar, saa vil

endnu, og det vigtigste kommer jeg nu til; det er denne Beteegnelse af Afstanden, hvori Soterritoriet lukkes for Jagten. Det forekommer mig at være uklart, om man skal tænke sig dette Stykke afgrænset paa den Maade, at Fuglekøjernes danne Midtpunktet inden for en Halvkreds, hvis Radius ere en halv Mil, eller om det er at forstaa saaledes, at man skal tænke sig et Stykke af Kyster afgrænset til begge Sider, en halv Mil baade mod Nord og mod Syd fra det Sted, hvor Fuglekøjerne ligge, og saa videre en halv Mil ud, saa at man altsaa faar et rektangulært Stykke af Soterritoriet, som bliver afgrænset, og hvor der nægtes Tilladelse til Jagt. Det var et Punkt, jeg gerne vilde have oplyst; det forekommer mig, at saaledes som Ordene staa, ville de kunne tydes baade i den ene og den anden Retning. Jeg vil derfor atter spørge, om det ikke vilde være rigtigt ogsaa at foretage en lille Forandring med disse Ord. Endelig er der en lille sproglig Ting. Det er det næstsidste Ord. Der staar: „de paa Den værende eller kommende Fuglekøjer“. Jeg tror ikke, det er ganske korrekt udtrykt. Jeg tror, man kan tale om kommende Tider, kommende Dage, men jeg tror ikke, man godt — uden maaste i det ganske dagligdags Sprog — kan tale om kommende Fuglekøjer. Jeg tror snarere, at der burde staa: „Dens Fuglekøjer, baade de nuværende og de, som i Fremtiden maatte blive anlagte“.

Saa har jeg endnu tilbage et Punkt, som staar i Forbindelse med et større Spørgsmaal, som vil komme til Forhandling, haaber jeg, naar den store Jagtlov en Gang kommer her ned fra Landstinget, men at jeg tillader mig at drage denne Sag frem her, beror paa, at der er opstaaet den Tanke hos mig, om man ikke straks, da en saa stor Del af Fjans Soterritorium skal fredes — jeg hører, at der er 4 Fuglekøjer, som der skal tages Hensyn til, og hvad der er i Nærheden af dem, skal altsaa fredes — kunde benytte Leiligheden til overhovedet at gøre